Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

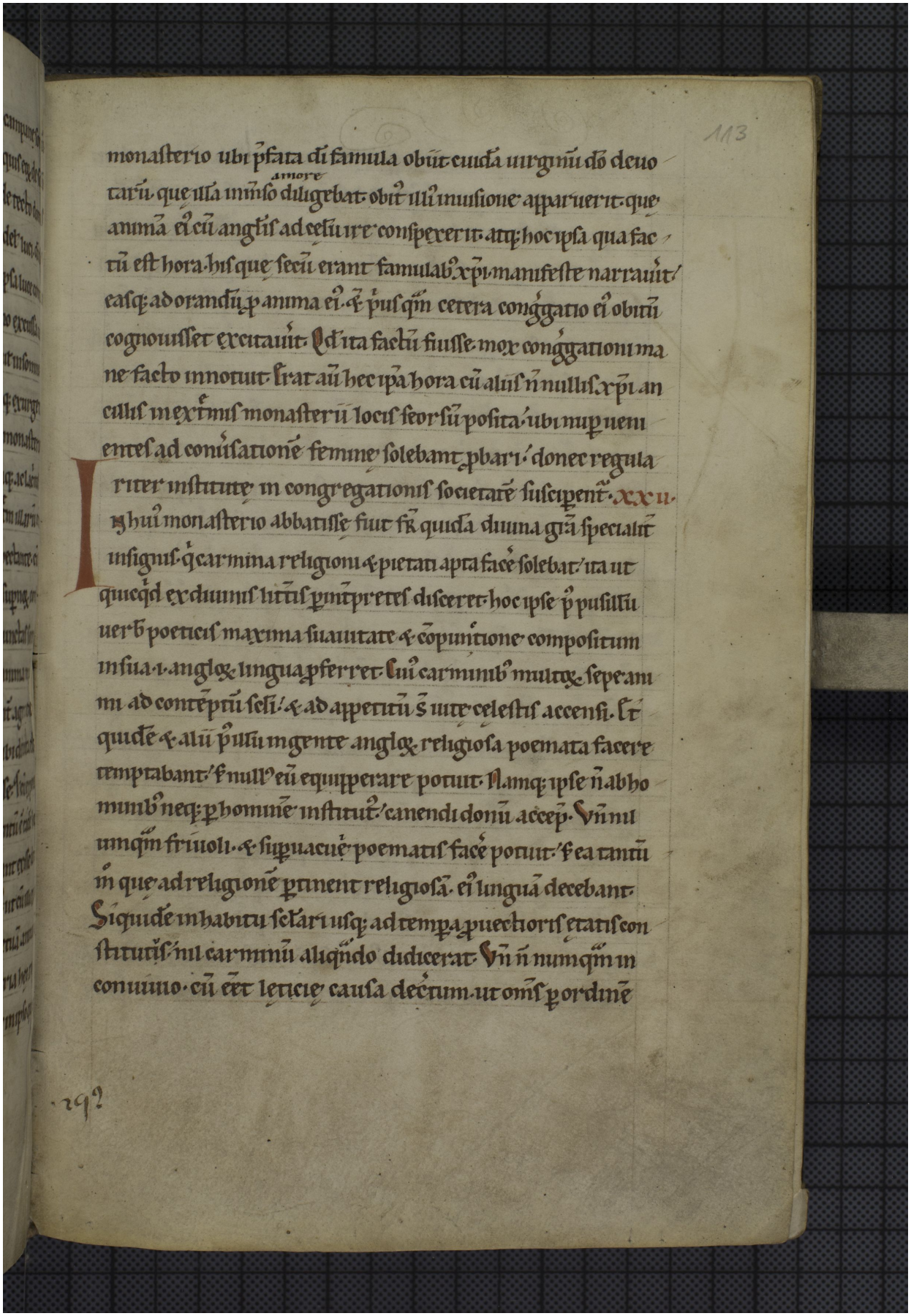

113

monasterio ubi pfata di famula obiit cuida uirgiñ do deuo
amore
tariñ que illa iñmso diligebat obiit illi iñuisione apparuerit que
anima eius cũ anglis ad celiũ ire conspexerit atq; hoc ipsa qua fac
tũ est hora his que secũ erant famulabus xpi manifeste narrauit
easq; ad orandũ p anima eius et pus qm cetera congregatio eius obitũ
cognouisset excitauit. Qd ita factũ fuisse mox congregationi ma
ne facto innotuit. Erat aũ hec ipa hora cũ aliis ñ nullis xpi an
cillis in extrimis monasteriũ locis seorsũ posita ubi iuuenu
entes ad conuisationẽ femine solebant pbari donec regula
riter institute in congregationis societatẽ suscipent. xxii.
Huius monasterio abbatisse fuit fr quida diuina gratia specialit
insignis q carmina religioni et pietati apta facere solebat ita ut
quecqd ex diuinis litteris pmtpretes discerret hoc ipse p pusillu
uerb poeticis maxima suauitate et cõpunctione compositum
in sua i. anglorũ lingua pferret. Cui carminib multoq; sepe am
mi ad contẽptũ seli et ad appetitũ s uite celestis accensi. Et
quidẽ et alii pulli in gente anglorũ religiosa poemata facere
temptabant et nullus eiũ equiperare potuit. Namq; ipse ñ abho
minib neq; p hominẽ instituti canendi donũ accep. Vñ nu
unqm friuoli et supuacuẽ poematis facere potuit et ea tantũ
in que ad religionẽ pertinent religiosa eius lingua decebant.
Siquidẽ in habitu seclari usq; ad tempa pueritioris etatis con
stitutus nil carminũ aliqndo didicerat. Vñ ñ numqm in
conuiuio cũ esset leticie causa dectum ut omis p ordinẽ

29?